

Brev från och till medlemmar av familjen Gjørwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjørwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

Ujffent

Den 20 Apr. 1805.

Hvarföre kommer ej Edert bud - ? O! min
Gud! är Ni sjuk - så sjuk, att Ni ej orkar
jända - ! Store Evige Gud - ! minne det
förhåller sig så? Nådigafta! - vid
Himmelens Narm bevära jag Er - tag
mig ur detta tvifvelsmå!.

Just nu feck jag en Dödens Post!
Min Kludda - min Öma Mor - är ej mer -!
tusende gånger har jag föreskätt mig
denna Skilmässa - och ända - beredd på
allt detta - faller jag tvärs som ett barn -
O! min Göda, min Öma Mor! - Nej - jag
förmår ej mera! - Hon emottog ej min
sista ömhet - Hon feck ej gifva mig den
sista väl signellen - Hon dog vid fingspiång
i en öm Drars armar! Hvad likväl
Skillnaden är bitter! - Och likväl skole
vi förenas igen, snart - snart - skall
denna förening utan Skilmässa komma.

Nådigafta! Ni min Önda vän, min
andra Mor. O mer än Mor! vågar
jag inför Er säga mina bekymmer -
Min Mor skall begravas - jag är utan
pengar - O! gif mig ett godt råd! -
kunde jag våga att hos Er Herr Mann
anhålla om ett Lån på 1 eller 2 månader

af

af 30 Riksdaler? Jag får då nyss min
lön, och skall med all ärkänfsamhet
betala dem. Nådigaſte! förlåt:
o förlåt mitt missbrukande af Eder Nåd!
O förſtejut mig ej för detta brefs ſkuld!
Budet är i gränſſpång för att hämta
ſaker, och jag är utan mynt.

Nådigaſte! kan jag våga detta?
Jagt nu kom Edert bud. Gud vare
erigt prisad! Ni lever dock.
tit! hvad jag ända är lycklig i
hvar ſmärtans ſtund —!

O förlåt — förlåt detta bref och

Eder!

ödmj. Geneſe,
A. Carleſtröm.

afskrift

Den 24 Apr. 1805

Nädigaste! O Ni ädla! huru - huru skulle jag
nämma Er! Min Skydds-ande - ja, det vore det,
enda nämn jag kunde gifva Er! O Ni frägnar
smeking mig; Ni - Ni uppfyker allt - hela mitt lif
med välfignesse! - Ack! min Gud, hwärmed har jag
förtjent denna Nåd! - En vän! - hwilken skatt i all
världen kan liknas derwid! O huru blyges jag -
jag som så ofta misförlukat - misförmätlid Vänskap!
O min Mor! Du som älskade mig så ömt! Dighvars
dugur denne Son skulle blänker strö - Du som
jänder jüten af plågor - af sorger att se din Son -
änna ej med nödlystlig bångning - O min Mor!
Du som älskade mig så ömt! Klämme en välfignat denne
son, framför alla andra välfignat din son, med
särsketen af en vän - af en vän, som på ett o,
begripligt sätt - på ett modestligt - meckar-
ligt sätt - omfätlar din Son! O Moder! O blicka
ned ifrån Din själva glädjes! minne lärar med
skalla dig - och skola ledsaga dig till sin L! -
Förklarade Ande! kunde du gråta i glädje
lärar skulle strömma ur dina ögon! - huru
hwad behöfver du återgå till denne värld -
som var dig så svår! - nej, se i den himmelska
Noben - där, där skall du se med guldene ord
har ängelen inskrifvit hennes Gudsset! -
O min Mor! - den hydda som innefluter
dina tårda quarlefvor - ack! äfven - äfven
den är hennes Nåd!

Men nej - så duger det icke! Nej - Nädigaste!
med föfsta skall jag till Er afbörda denna
Summa

Summad - Ak! hvem vet hvad Ni beröpar er
för att hjälpa mig! - Nej nej - jag vill -
jag skall ej missbruka Eder Nåd riktigt
skall jag belata och i evighet ej nog kunna
ärkänna detta och ja mångfalldygt annat.

Då Ni får detta bref, äro min sluffru och
jag redan resten och om Tisdags eftermiddag
sjå äro vi hemma igen. Om Söndags aften
skall jag ledsaga min Mor i det evige
Nöjlekammare! Hon var ja förmjel själf-
fälda; skall ingen flåt ledsaga henne -
blott några få personer! - Ingen kuffnad
kan eller vill jag använda. Hon nöjde sig
själf med vatten! -

Om onsdags morgon torde Ni skänka mig
sämheten af Ederot bref!

Jag skall då i jorden nedfänka den som
var min första vän! - För evigt skall de
dikamen hvila i denna tränga griff
Nvarföre denna rykning - då jag tänker
här på! - Nej! - Vi se hvar annan äter -
ja, så skall det vara! Vid grafven - öfver
allt skall Eder skugga följa mig -!
ja, min andra Mor! - ticut mig och
erigt prämbärda

Eder

Dnyrukaste, tenare,
A. Berleström.